

benhavn, og at der skal flere Penge til end det Beløb. Forslagsstillerne møde op med. Men jeg skal forlade Kjøbenhavn og Kjøbstæderne for at gaa over til Landkredsene, thi her viser det sig endnu mere slaaende, at Sammenligninger som de, de Herrer have foretaget, ere aldeles uholdbare. For Landkredsenes Vedkommende have Forslagsstillerne taget en Statistik over Dødelighedsforholdene i Fyns Stift, en vistnok udmærket Statistik, som jeg har overordentlig Respekt for (Berg: Hør!), men denne udmærkede Statistik, som min ærede Sidemand (Berg) raaber Hør til, beviser intet som helst i den Retning, det ærede Medlem vil have den til at føre Bevis. Denne Statistik over Landsognene i Fyns Stift er udarbejdet i en noget lignende Retning som den Statistik over Kjøbenhavn, jeg før nævnte. Den har ogsaa forskellige Rubrikker for de forskellige Erhvervsgræne, og saa have de Herrer taget en Del Erhvervsgræne ud, og sagt, at de falde ind under dem, der berettigede til Alderdomsforsørgelse. De, der saaledes ere tagne ud, ere Haandværkere, Sømænd, Indfiddere, Husmænd uden Jord, Tyende, samt Fattiglemmer. Her maa man straks lægge Mærke til, at paa Landet ere ogsaa Haandværksmestrene med, og de ere dog ikke alle uden Formue, ligeledes Sømændene, ogsaa de, der selv eje deres Stibe, og endvidere Aftægtsfolk, d. v. s. Haandværkere og Husmænd paa Aftægt. Men der er nogen, der vil paastaa, at en Mand, der er paa Aftægt, er uformuende. Det kommer dog i hvert Fald an paa Aftægtens Størrelse. Man kan jo gøre sin Aftægt i Penge, hvad Dag han vil. Jeg mener derfor, at det er uberettiget at sige, at alle Aftægtsfolk i visse Klasser ere uformuende, og det er mig ubegribeligt, at de Herrer have kunnet finde paa det, men lad det staa ved sit Værd. Jeg skal nu sammenholde Fyns Stifts Landsogne med de øvrige Landkredse i Landet, thi ligesom man er gaaet fra Kjøbenhavn til Provinshyerne, saaledes er man fra Landsognene i Fyns Stift uden videre spaseret til alle andre Landsogne i Landet; men tro virkelig de oprindelige eller de nuværende Forslagsstillere, at en sliq Sammenligning er mulig, at man ikke kommer til forskellige Forhold, naar man gaar fra Fyn til Jylland eller fra Fyn til Sjælland. — (En Stemme: Det siger Rubin ogsaa). Det ærede Medlem siger at Statistikkens Forfatter, Hr. Rubin, selv siger, at det ikke gaar an med en saadan Sammenligning; har han sagt det, hvad jeg ikke har været opmærksom paa, saa beklager jeg meget, at han selv har givet sig til at drage en saadan Sammenligning. Men vil man

danne sig et Støn og lidt mere end et Støn, en virkelig Beregning over, hvorvidt Forslagsstillerne have Ret i, at Fyns Landsogne kunne sammenlignes med de øvrige Landkredse her i Landet, er det saa heldigt, at vi nu have en Statistik, som Forslagsstillerne ikke ville kunne modfige. Jeg er for det første i Besiddelse af en Statistik over jordløse Husmænd og Indfiddere i alle Landsogne i Danmark. Den er tilvejebragt paa den Maade, hvorpaa den Slags Statistik i Almindelighed tilvejebringes, nemlig gennem kommunale Indberetninger til Ministeriet (Afbrydelse af Berg). Min ærede Sidemand (Berg) siger, at vi have det i statistisk Tabelværk; nej, saamænd have vi ikke. De jordløse Husmænd ere dem, der have under 1 Ekv Land foruden Byggeplads, og hvad vi forstaa ved Indfiddere, vide vi jo alle. Hvis man efter den Statistik foretager en Beregning over dem og udbrager Gennemsnittet, ser man, at de syvte Amtter have gennemsnitlig af jordløse Husmænd 871 og af Indfiddere 1,066, medens i de andre Amtter Gennemsnittet af jordløse Husmænd er 885 og af Indfiddere 1,112. Det vil deraf ses, at naar man uden videre tager Amtterne, hvor de Herrer for saa vidt Ret, som der forholdsvis er omtrent ligesaa mange jordløse Husmænd i de syvte Amtter som i de øvrige Amtter, og deres Beregning vil altsaa passe, for saa vidt Amtterne alle vare lige store, men nu er der det uheldige for de Herrer, at Landsognene i de syvte Amtter tælle en hel Del flere Indbyggere end Landsognene i de andre Amtter. Der er kun et Amt, der er større end de syvte Amtter, og et er omtrent ligesaa stort, men i de øvrige 14 Amtter her i Landet er Indbyggerantallet mindre end i de syvte Amtter. De to syvte Amtters Landkredse tælle gennemsnitlig pr. Amt 93,395 Indbyggere, men Landets 16 andre Amtter tælle gennemsnitlig 77,067, og saa har man Materialet til et simpelt Reguladetrifnings, der giver til Resultat, at der for 107 Indbyggere i Fyns Landsogne er en jordløs Husmand, og for 88 en Indfiddere, hvorimod Forholdet i de øvrige Amtters Landkredse er vidt forskellig; der falder nemlig en jordløs Husmand paa 87 Indbyggere og een Indfiddere paa 69 Indbyggere. De Herrer ville altsaa se, at naar vi tage de jordløse Husmænd og Indfiddere som Sammenligningsobjekt, passer Beregningen ikke, og det vil vist indrømmes mig, at de, som i største Mængde falde ind under dette Forslag, blive paa Landet jordløse Husmænd og Indfiddere samt Fattiglemmer, som jeg senere skal komme til. Nej, den Statistik, hvorfra jeg